

Agnes.

(Frit fra svensk efter den finske Forfatterinde
Minna Canth's Noveller.)
Fortsat.)

Hun tav og saa paa Antti, der lige som med Forsæt syslede med Sejlene. Det Blik, hvormed hun fulgte hans raske Bevægelser, var halvt eftertænksomt og halvt spottende. Jeg saa tydelig, hvilke Tanker hun nærrede om mig. Mit Hjerte sammensnøredes, men jeg forsøgte dog at være paa min Post.

— Du tager alligevel fejl denne Gang, Agnes. Skulde jeg ikke kende ham, jeg, som har levet sammen med ham i flere Aar? — Endnu har aldrig nogen Lidenskab faaet Magt med ham.

— Det tror jeg nok, thi I lever jo ikke her, I vegeterer blot, ligger i en stadig Halvdvale. Og denne Tilstand kan saamænd ogsaa række til Graven. Jeg forstaar nok, at ogsaa den lille Begyndelse til Kærlighed og Lidenskab, I i jeres Ungdom mulig har haft, kan dø bort i dette velordnede, hyggelige og borgerlige Samfund. Men jeg siger dig: din Mand har endnu ikke tabt sin, det kan jeg forsikre dig. Lad ham komme under anden Indflydelse, møde andre og friere Tanker, saa faar du se, hvad de kan virke hos ham.

— Gerne for mig! Med Mistænksomhed vil jeg ikke besvære ham.

Agnes kastede et hvast, gennemtrængende Blik paa mig, men hun kunde sandsynligvis ikke finde nogen Anledning til Mistro.

Deri gør du Ret, lille Lisi. Det er det enfoldigste af alt. Det gør Mennesket ondt og Livet ufordrageligt. Om jeg var gift, vilde jeg tvert imod gerne se, at min Mand nu og da var mig utro. Jeg paa min Side skulde paa bedste Maade benytte samme Frihed. Vi skulde aldrig trætte hverandre, da vort Forhold paa begge Sider var underkastet samme Afvekslinger. En lille Stimulans nu og da inden for Ægteskabet er af største Vigtighed. En lun Hverdagsagtighed er Kærlighedens Død.

Jeg hørte forbavset paa hende. Denne Sorgløshed og Letsindighed forargede mig. Jeg mærkede pludseligt noget fjendtligt, noget fremmed hos Agnes; og uagtet jeg sad tæt ved hende, syntes jeg, at der laa flere Mil imellem os. Og i samme Øjeblik forsvandt i mine Øjne al hendes Skønhed, hendes smeltende Ynde, hendes Elegance og al hendes Tiltrækningskraft. Nu var den mig næsten modbydelig og heller ikke hendes skarpe Forstand havde noget Værd for mig.

— Saadanne Anskuelser passer ikke for Kvinderne i Norden. De vilde aldrig kunne gøre os lykkelige.

Min Røst havde en skarp Klang. Og den ramte. Agnes Øjne flammede, men hun beherskede sig, kastede Hovedet tilbage og lo ironisk.

— Det behøver du ikke at sige mig. Kvinderne i Norden er sagtmodige, trofaste, ydmyge, taalmodige,

deres Mænds og deres Børns lydige Tjenerinder, ved du af hvilken Grund?

Fordi de anser det for deres Pligt. — Og det tror du? Nej, ene og alene af den Grund, at de er nogle svage og enfoldige Stakler. De kan ikke være anderledes, det er hele Sagen.

— Agnes!

— Du behøver ikke at blive vred. Jeg mener ikke alene dig. Jeg taler om Kvinder i Norden i Almindelighed, om de finske, skandinaviske, engelske, og vi kan ogsaa gerne henføre de tyske til samme Kategori.

— Der ligger større Kraft i Taalmodigheden, i Troskaben og Ydmygheden end i noget som helst andet.

— Kraft? jo pyt! Ørnen, som djærvt skærer igennem Luften deroppe, er hverken ydmyg eller stiltfærdig som Duen. Hvilken er i dine Øjne den kraftfuldeste?

— Maa vi komme? raabte hun i samme Øjeblik til min Mand, som syntes at have Baaden klar.

— Ja, vær saa god!

Agnes steg først ned. Hun var vist i Dybet af sit Hjerte meget uvil- lig stemt mod mig, men jeg var virkelig heller ikke venlig stemt mod hende. Hun stillede sig paa den yderste Kant, tog Antti ved Haanden og beredte sig til at hoppe ned.

— Fald ikke!

— Maa jeg træde paa Deres Knæ?

— Vær saa god!

Og Agnes satte sin lille Fod paa hans Knæ og hoppede forbi ham ned paa Benken.

Blodet brusede i mig. Med et eneste Spring var jeg i Baaden, men jeg satte mig paa den anden Side af Sejlet. Baaden vippede, saa Vandet stænkede ind over mig.

— Lisi — hvor du er uforsigtig.

Han sagde dette med undertrykt, klangløs Røst, som om han talte i Søve. At Agnes havde berørt ham med sin Fod, at hun sad saa tæt ved ham, havde tydeligt aldeles forvirret hans Tanker. Han saa sig ubehjælp- som om og kunde ikke faa klaret sig, hvad han skulde gøre. — Men i Himlens Navn, saa han da ikke, at dette kun var et modbydeligt Koketteri?

— Giv mig Aaren! raabte Agnes, sæt Dem ved Styret og skyd Baaden ud.

Han vaagnede op og gjorde, som hun sagde.

Baaden lagde sig paa Siden og skød med Fart ud i Søen, saa Vandet bruste foran den.

— Lisi, hvorfor sidder du saa langt borte? Kom nærmere, udbrød han.

— Jeg sidder godt her.

— Naa, som du vil.

Derefter lod de mig være, og glemte for en Stund helt og holdent min Nærværelse. Det var godt, thi jeg fik nu Tid til at klare mine Tanker. Hvilken Vej havde alle mine skønne Drømme taget? Og alle mine forsonlige Tanker og gode Forsætter? Vaklede de allerede lige ved Begyndelsen? Mit Sind var fuldt af Vrede og Forbitrelse, og trods alle Anstrengelser kunde jeg ikke

overvinde mig selv. Jeg bed mig i Læberne, vred mine Hænder og beholdt mig min Svaghed.

— Du er virkelig en svag Stakkel. Agnes havde Ret, uværdig, enfoldig, ussel.

Jo mere jeg kæmpede imod, des vildere rasede det inden i mig. Og jeg opæggedes endnu mere gennem deres fortsatte livlige Samtale, af hvil-

ken jeg ikke kunde opfatte et eneste Ord. Kanske de talte saa sagte, for at jeg ikke skulde forstaa, hvad de sagde?

Jeg bøjede mig ned for at se paa dem under Sejlet. — De sad tæt ved hinanden. Hun noget tilbagelænet, han vendt mod hende, foroverbøjet med Øjnene fæstede paa hendes indtagende Ansigt.

Dansk Kvindesamfunds Husmødreforening

udsender Lærlinge til Uddannelse i Stupige- og Køkepige gerning. Meddelelser fra Hjem, der ville tage imod de unge, bedes indsendte i Januar og Februar.

P. B. V.

Anna Hjort,

træffes Nørregade 33, St., Tirsdag 1—3.

Unge Folk,

som skulle indrette sig et Hjem, ind-
bydes til et Besøg i mit Udstillingslokale.

Bredgade 28, Telefon 6036.

Cathrine Horsbøl

Snedkermester.

Originale Møbler efter kunstneriske Tegninger.

Hr. Arkitekt Leuning Borch leverer kun Tegninger til
mit Etablissement. Overslag og Tegninger leveres gratis.

Træffes

Kl. 2—4

personlig.

Sundhedstforeningens Bureau,

Gothersgade 49, 1. Sal.

aaben hver Mandag Aften 7—9.

Gratis Besvarelse af Spørgsmaal vedrørende Sundhedspleje.

Horsens Kvindeseminarium.

Elever, der ønske at forberedes til Op-
tagelse paa Seminariet i August 1900, mod-
tages paa dets Præparandafdeling. Nærmere
Oplysninger faas ved Henvendelse til Under-
tegnede.

Sorine Buchwald. Emil Buchwald.

Frederiksborg Husholdningsskole.

Hjem og Skole for unge Piger.

Nyt Kursus fra Maj til Oktober.
Kun 20 Elever optages. Program sen-
des og Indmeldelser modtages af Besty-
rerinderne.

Kristine Bonde. Alvide Jakobsen.
uddannet Skole-
køkkenlærerinde.

Askov Folkehøjskole.

ved Vejen St.

Udvidet Folkehøjskoleundervisning for
mandlige og kvindelige Læringer i de seks
Vintermaaned Novbr.—April, Almindelig
Højskoleundervisning for kvindelige Læringer
alene i de tre Sommermaaned Maj—Juli.
Nærmere Oplysninger gives af

Ludvig Schrøder.

Babyudstyr.

Drænge- og Pigedragter, samt
Damelinnet, Trikotage og Dukker, alt
i stort Udvalg.

Reel og prompte Expedition garanteres.

Alexandra Cohn,

Gl. Kongevej 80 (lige for Værnedamsvej).

Kursus i Tilskæring og Kjølesy-
ning afholdes i København i Januar.
Indmeldelser modtages af Fru Bir-
gitte Berg-Nielsen, Jagtvej 2, L., i
Odense i Februar. Indmeldelser mod-
tages af Frk. Karen Jørgensen, Høj-
skolehjemmet, i Kolding i Marts, Ind-
meldelser modtages af Frk. Jørgensen,
Jernbanegade 19 og af

Marie Steffensen,

Askov Højskole, Vejen St.

Piger og Jomfruer til København og
Odense. Piger til Herregaarde og Bønder-
gaarde overalt paa Fyn søges stadig.

Kristine Nielsen, Vindegade 66,
Odense.

Sophie Andersen,

Bogbinder,

Skindergade 22, 2.

Hj. af l. Kannikestr.

Dansk Kvindesamf. Fæstekontor,

Nørregade 33, St., Telefon

17679.

søger dygtige Køkke-, Stue- og Barnepiger
til Januar og Februar til høj Løn.

Annonceprisen er: Forsiden 20 Øre,
3die og 4de Side 15 og 12 Øre pr.
Petitlinie ÷ 10% for mindst 3 Ganges
Indrykkelse. Løbende Annoncer Aaret
rundt 15 % Rabatt.

Redigeret af Fru M. Anholm og Frk. Annette Jensen.

plejeorganisationer, som søger at virke for den uddannede Sygeplejerskes fuld-
stændige Frihed, d. v. s. at hun, naar
hendes Hospitalsuddannelse er fuld-
endt, skal være fuldstændig Herre over
sine Handlinger og sine Indtægter. Dette
ville jo kun mangle et Skridt i at naa os.

Men det sidste Skridt til en Or-
ganisation af eksaminerede Sygeplejer-
sker som Middel til at hæve Sygepleje-
standen op til en højere Udvikling,
til at opdrage Plejerskerne til et vi-
dere Syn paa deres Ansvar, deres Plig-
ter, — det Skridt er endnu ikke gjort.
En Amerikaner forbavses over Tavs-
heden hos den gamle Verdens Kvin-
der. Endogsaa Bevægelsen til Fordel
for „frie“ eller uafhængige Plejersker
udgaar fra frisiske „Pastorer“. Alle
Haandbøger, Foredrag for Sygeplejer-
sker, Sygeplejens Historie, teoretisk
Sygepleje, alle Forskrifter for Syge-
plejerskers Optræden er forfattede af
Mænd. Forstanderinderne for Syge-
plejerskerne i disse uhyre Stiftelser er
Kvinder med en overvældende Dygtig-

hed, og i enkelte Retninger har de en
mere udstrakt Myndighed end nogen
af vore Forstanderinder; men de ken-
der intet til Foreningsliv. De slutter
sig ikke sammen, de skriver ikke Af-
handlinger, de taler ikke offentlig. Jeg
spurgte i London om, hvorfor der ikke
var nogen af dem ved Kongressen, og
jeg hørte da, at det kun var „Pastor-
er“, der havde tilbudt at repræsen-
tere den tyske Sygepleje; men dem
havde man imidlertid ikke opmuntret
til at give Møde.*)

Der er imidlertid en Understrøm
af Frihedstrang hos de tyske Kvinder,
ogsaa hos Sygeplejerskerne. Mange
eksaminerede Plejersker arbejder som
Privatplejersker i de store Byer, men
de staar sig daarligt: Lægerne og de
syge foretrækker Diakonisserne (eller
lader som de gør det); de bliver daar-
ligt betalte og har ikke lært at støtte

*) En hollandsk Plejemoder, som man
havde ventet, maatte sende Afbud, da hen-
des Overlæge forbød hende at rejse derover.
Ch. N., f. H.

hverandre. Man faar Lyst til at hjælpe
dem, men man ved ikke, hvordan man
skal tage fat. Hjælpen maa komme
fra dem selv, men det vil blive en
langvarig Historie.“

Miss Dock gaar nu over til at skil-
dre „det røde Kors“, der naturligvis
hos et Krigerfolk som det tyske er
overordentlig velorganiseret, „saa at
sige en uafbrudt Kæde af Magt og
Ansvar fra selve Kæseren og ned til
Gulvadskeren.“

„Vi har intet System, der svarer
til dette, og saa fuldent og beundrings-
værdigt det end er, vilde det hverken
være muligt eller ønskeligt at indføre
det i vort Land, thi det hviler paa et
autokratisk Grundlag, som vi forhaa-
bentlig er komne over. Det vilde be-
røve vore Sygeplejersker al den Fri-
hed, som de har naaet, og føre dem
tilbage til Middelalderens Tilstande.
Vi kan pleje vor Hær enten ved ren
og skær frivillig Tjeneste eller ved be-
talt, kyndig Hjælp, der hviler paa en
frivillig Overenskomst; men det lader
sig ikke gøre ved Hjælp af Kvinder,

der simpelthen er en Del af Hjelpefor-
eningernes Ejendom og Udstyr.“

Sluttelig omtaler Miss Dock de aar-
lige Udstillinger, „det røde Kors“ for-
anstalter, og særlig dvæler hun ved
„en Sygeplejerskes Kuffert med fuld-
stændigt Udstyr til Kristjeneste“; hun
giver en Liste over dette Udstyr med
over 100 forskellige Genstande.

„Alle disse Ting med Undtagelse
af Tornysteret og den Dragt, der er
i Brug, skal finde Plads i denne gan-
ske lille Dampskibskuffert; og hver
eneste Ting var der lige til den sidste
Knappenaal!

Saadan har de deres Ting i Orden
i Tyskland!

Tornysteret indeholder alt, hvad der
behøves til Nødhjælp, og hvis det er
nødvendigt, bærer Sygeplejersken det
paa Ryggen.“